

Kirke. Skal Grunden sælges som Byggegrund, maa man rive Bygningen ned, og har man ikke fundet det Synd at rive den Bygning ned, der nu staar, — Herregod, hvorfor skal det saa være Synd at rive den ned, der vil komme? Dette kan jeg ikke forstaa. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke ret vel kan klare det Spørgsmaal, hvor de 500,000 Kr. have været, og hvor de ere blevne af.

Berg: Paa den Sag, der sidst har været omdebatteret, skal jeg ikke nærmere komme ind. Jeg skal indrømme det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), at det ærede Medlem for Kjøge (Sørup) har forelagt Sagen meget bekendt — ogsaa for sig selv, det er ganske rigtigt, — men jeg mener: for hele Thinget. Dette Skudsmaal kan jeg derimod ikke vel give det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad). Det forekommer mig, at han har forelagt Sagen meget ubevemt ogsaa for sig selv. Hans Forklaringer af den paagjældende Position paa Finantsloven, hans Forklaring af, at der deri ikke indeholdes en Bemyndigelse, bærer Vidnesbyrd om, at han ikke har fulgt de Forhandlinger, der have knyttet sig til Optagelsen af den paagjældende Sætning paa Finantsloven. Han staar altsaa i en temmelig fiern Stilling dertil for at kunne have den rette Forstaaelse deraf. Hans Forklaring af, at en Grund paa 41,000 Kvadratalen har samme Værdi, efter at man har ødelagt den væsentligste Del, selve Byggeværden, ved en helt anden Plan end den, der skulde været anlagt, hvis der skulde have været bygget, en anden Plan end den, der havde været Tale om; hvis selve Byggeplanen var gaaet i Opsykkelse, taler ikke for hans Kyndighed i Byggesager. Det ærede Medlem veed jo dog, at de 16—17,000 Kvadratalen, der virkelig ere solgte, stadig forhindre den overveieende Del af Grunden fra at blive benyttet paa den Maade, hvorpaa den vilde være bleven benyttet, (hvis det Hele virkelig var blevet solgt. Dette ubeluffer det ærede Medlem. Som sagt, jeg skal erkjende, at det ærede Medlem har forelagt Sagen ogsaa for sig meget ubevemt. — Det, hvorfor jeg forlangte Ordet, inden Sagen sluttes, er foranlediget ved en kort Bemærkning af det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Klein) i Gaarsmødet. Jeg kunde da ikke faae Ordet for at bringe ham den Tak, jeg følte mig skyldig at udtale, og jeg har ikke villet forstyrre Forhandlingen om selve den nærmest liggende Sag ved at tage Ordet før. Det blev sagt igaar, at Pointet med Hensyn til det Spørgsmaal, her foreligger, egentlig var ikke blot det, at Staten har mistet $\frac{1}{2}$ Million Kr., men ogsaa det, at den konstitutionelle Ret er krænkert ved dette Salg, og det ærede Medlem kom derved ind paa en Forklaring af, at Rigsdagen ikke skulde være bange for at se sin konstitutionelle Ret

krænket, naar den ikke gav særlig Anledning dertil. Det ærede Medlem forklarede siden nærmere dette, og nævnte da i Stedet for „særlig Anledning“ „Misbrug“, og da jeg yderligere forlangte dette Begreb: „særlig Anledning“ eller „Misbrug“ forklaret, var det ærede Medlem til Slutning i sin Replik saa venlig at meddele Thinget som Exempel: Naar Folkethinget nægter at behandle Finantsloven. Derved sigtede det ærede Medlem til en Begivenhed, der foresaldt, medens han var Minister, da Thinget ikke negtede at forhandle Finantsloven, men behandlede den lidt raskere, end det ellers pleier at behandle den, altsaa opfyldte sin Pligt efter sin Opfattelse i en kortere Tid, end det efter Ministerens Opfattelse var ønskeligt. Exemplet klarer ngiere det ærede Medlems konstitutionelle Lankegang. Det er altsaa denne: Rigsdagen har en Bevillingsret, men naar man, Regjeringen, en Minister, finder, at denne Bevillingsret er misbrugt, har Ministeren, Regjeringen, Ret til at gaa den for nær, og dette var for Exempel efter det ærede Medlems Opfattelse Tilfældet i Efteraaret 1873. Vel, jeg gaar videre og siger: Saa kunde det maaske ogsaa være Tilfældet i endnu høiere Grad, hvis en Afdeling af Rigsdagen negtede en Regjering eller en Minister overhoved Penge til at kunne udføre sit Hverv, det vil altsaa sige: I Slutningen af Finantsaaret luffede Rassen til for vedkommende Minister. Dette maatte efter en saadan Lankegang, som det ærede Medlem har, i endnu høiere Grad være en Misbrug af Bevillingsmyndigheden, skjøndt der i begge Tilfælde selvsjølkelig kun forelaa en ligefrem Benyttelse af, hvad der grundlovmæssig er Rigsdagens Ret. Men i saadanne Tilfælde, meddelte altsaa det ærede Medlem efter den Theori, han har fremhævet, kan en Minister overtrede Rigsdagens Bevillingsret, altsaa — dette maa være den logiske Konsekvens — gribe til de Remedier, de særlige Redningsmidler for Ministeriet, som ligge udenfor Forfatningen. Det ærede Medlem har udtalt udenfor Salen, som det nylig blev nævnt ved en tidligere Forhandling her, at han erkjendte, at det, man kaldte det Provisoriske med Hensyn til Finantsloven, laa udenfor Forfatningen, og et Medlem her i Salen, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Solstein), søgte forleden at faae det ærede Medlem til nærmere at udvise, hvor modbydelige han maatte finde saadanne Midler, som laa udenfor Forfatningen. Det lykkes ikke det nævnte ærede Medlem at faae Svar fra det ærede Medlem for Viborg (Klein). Et andet æret Medlem, det ærede Medlem fra Frederiksberg (Hall), var saa venlig at tage Ordet for ham og svarede for ham undvigende, saaledes at vi ikke fik at vide, hvorledes man fra den Side egentlig synes om de eventuelle Redningsmidler for et Ministerium, disse Midler, der ligge udenfor Forfatningen. Det skinnede dog igjennem, at det kunde være rart